

Banyuts (i SHS 211 al 216).

Un relat de: [Joan Colom](#)

Per ser la primera vegada, a més de dissabte, aquell vint-i-nou de febrer de 2020 s'havia deixat a la discrecionalitat dels països membres l'aplicació total o parcial de la Directiva Europea sobre els Anys de Traspàs, que entre altres coses declarava festius els vint-i-nou de febrer, a l'espera d'implantar-la l'any 2024 a tots els efectes. Com que el govern espanyol ho havia deixat a l'albir de cada empresa, de les que treballaven els dissabtes n'hi havia una bona part que encara no havien decidit res el vint-i-vuit, de manera que molts dependents de comerç van haver de presentar-se en el lloc de treball a l'hora habitual. En concret, en les dues cadenes de supermercats amb més implantació a la ciutat, Metadona i Costum, les coses no van anar com pronosticaven els qui donaven per fet que la primera funcionaria com qualsevol altre dissabte però la segona no: a Metadona no van obrir al públic perquè la direcció ho havia decidit així el dia abans, in extremis, i a mesura que arribaven els empleats se'ls notificava que podien tornar-se'n a casa; a Costum, per contra, els treballadors van haver d'obrir portes a les nou, perquè la decisió de fer festa no els la van confirmar fins les deu, i llavors van haver d'improvisar un dispositiu per atendre els clients que ja eren dins, sense acceptar-ne de nous, de manera que no van poder plegar fins a quarts d'onze. L'Albert va sortir a dos quarts, i, pensant en la sorpresa que li donaria a la Marta, no va recordar-se de connectar el mòbil.

La primera sorpresa la va tenir ell quan, en anar a ficar la clau al forat del pany, no va poder fer-ho perquè, de dins estant, n'havien deixat una de posada. De seguida es va enfurismar, prement repetidament el timbre i colpejant la porta, i s'hauria posat a bramar si no fos perquè li va semblar que accionaven el pany. I sí, la porta es va obrir però només fins a deixar una escletxa de mig pam, perquè havien passat la cadeneta de seguretat. A l'altra banda, Marta, escabellada i amb una expressió de màscara de tragèdia, no parava de repetir, amb veu xiuxieujant que l'èmfasi sobre les tòniques feia que sonés enèrgica:

—Que t'has begut l'enteniment? No pots passar. T'he estat trucant perquè no vinguessis. No pots passar. No pots passar...

—Així que no puc passar... T'ho creuràs tu, que no puc passar —i dient això mentre es feia enrere, es va llançar contra la porta, que va cedir a la primera embestida perquè la cadeneta era de juguina i va saltar.

Llavors Marta, que s'havia enretirat per no rebre el cop, mentre tractava de tapar-se amb la bata va mirar d'atrapar l'Albert, que amb ràpides gambades enfilava el passadís cap a la cambra principal.

L'habitació estava en penombra però va encendre el llum. El llit desfet i el tuf a suor no deixaven lloc a dubtes. Tampoc la roba d'home i de dona, plegades sense massa cura en sengles cadires, ni el calçat per terra, a banda i banda del llit. L'Albert semblava buscar alguna cosa i la va trobar: una de les portes corredisses de l'armari de paret estava mal tancada, i cap allà se n'hi va anar de dret, desfent-se de la Marta, que el retenia agafada d'un braç mentre seguia implorant:

—Ves-te'n ja, Albert. Això no m'ho pots fer, ves-te'n ja.

Era el que es pensava: oberta la fulla mal tancada i desplaçada la roba penjada de la barra interior, al fons de l'armari, nu, capcot, tremolós i tapant-se les vergonyes amb les mans, allà tenia al marit de Marta. El coneixia d'haver-lo vist sortir de la casa un matí, quan tots dos anaven a treballar, el marit al Metadona del carrer Sant Cosme i l'Albert al Costum del carrer Sant Damià. Va estar a punt de fer-li una cara nova però es va reprimir a temps: aquell infeliç només es beneficiava a la mare dels seus fills; era ella qui li feia el salt amb son marit. Així que va girar cua, va passar de llarg de Marta, que, de cara a la paret en un racó, plorava desconsoladament, i, abans de sortir tancant la porta amb gran terrabastall, li va etzibar secament:

-S'ha acabat el bròquil, nena!

Exclusiu per als aficionats als Sudokus Hexagonals Simètrics:

— Les opinions i suggeriments que creguis que poden interessar a tots els jugadors, envia'ls com a Comentaris al present Relat.

— Les demandes d'arxius i les consultes relatives a la resolució de SHS concrets, envia-les a l'adreça joancolom47@gmail.com.

— Si vols anar al primer relat de la sèrie amb enllaços als SHS, per assabentar-te de les regles del joc o del procediment de resolució aconsellat, [fes clic aquí](#).

— Si vols l'arxiu PDF amb la Plantilla Hexagonal (full pautat per a 6 SHS), [fes clic aquí](#).

— Si vols l'arxiu PDF amb els SHS 211 al 216 (enunciats i solucions), [fes clic aquí](#).